گفت‌وگو با آرش قادری
گفتارهایی از آدولف آپیا
نگاهی به فیلم پروانه
۱۴

شاعر اخلاق و عشق
واکنش روسی
زیگموند فروید
۱۹

طلوع کمیته مجازات، غروب مطبوعات
روحانی شهر را فلک کردند
توده ناآگاه و شکست انقلاب
۲۰

رسانه

آن لاین

مردم و ارتباطات

مجید مجدنیا

در هیاهوی زندگی مدرن امروز، مردان و زنان و کودکان پشت‌سرهم در حرکت‌اند بدون اینکه به همدیگر سلام بگویند یا لبخند بزنند. با جهانی شدن رشد تکنولوژی، ارتباط بین مردم شکاف بیشتری یافته به‌طوری که رابطه مردم با اقوام و آشنایانشان نیز اغلب مستقیم نبوده و بیشتر از طریق سیستم پیام‌گیر تلفن و یا حتی یادداشت گذاشتن بر روی یخچال منزل صورت می‌گیرد. در چنین شرایط دشواری، حفظ برخی از روش‌های سنتی ارتباطات، خصوصاً در ارتباطات میان‌فردی نه‌تنها مغتنم بلکه حیاتی است. همان‌طور که می‌دانیم، ارتباطات در ابتدا به‌صورت چهره به چهره و سنتی بوده و بعدها با به‌وجود آمدن ابزارهای مختلفی همانند رادیو، تلکس، مودم و سیگنال‌های ماهواره‌ای توسعه یافته است. دستگاه فکس یا دورنگار یک وسیله میان‌فردی است که در آن صدا مفهومی ندارد. شخصیت ارسال‌کننده مطلب نیز برای دریافت‌کننده پیام مشخص نیست. امروزه از طریق سیستم تلفن‌های تصویری شخص می‌تواند طرف صحبت خود را ببیند و نسبت به وی تا حدودی احساس نزدیک‌تری پیدا کند. هر چند رشد تکنولوژی به‌سرعت رو به جلو است، اما می‌توان به‌راحتی دریافت که بشر در تلاش است تا روش‌های سنتی خود را حفظ نماید و در واقع مایل است تا با استفاده از تکنولوژی‌های جدید ارتباطی فقط هدررفتن زمان را کاهش دهد به‌طوری که در کیفیت ارتباطی خود تغییری ایجاد نشود. اما چنین تلاشی تقریباً بی‌فایده است. یکی از مزایای سیستم‌های جدید ارتباطی، توانایی ممکن شدن برخی از ناممکن‌ها است. تصور کنید پدری در یک سوی اقیانوس و فرزندوی در سوی دیگر آن باشد مثلاً یکی در انگلستان و دیگری در نیوفاوندلند. در این میان تلفن نقش مهمی دارد که صرف‌نظر از هزینه آن وسیله ارتباطی بین دو طرف بوده و همانند پلی، رابطه بین فرستنده و گیرنده پیام است که خوشبختانه امروز به‌وسیله ماهواره‌های پرتاب شده به فضا، علاوه بر توسعه فضای قابل پوشش مخابراتی هزینه آن نیز کاهش یافته است و همین امر باعث شده است که تعداد زیادی از مردم در هر زمانی که مایل باشند با افراد مختلف در سراسر دنیا در ارتباط باشند. در کشورهای پیشرفته اگر به افراد پیاده‌ای که در خیابان‌ها قدم می‌زنند نگاه کنیم و یا حتی به آنهایی که در زیرزمین‌های مترو‌ها در حرکت‌اند توجه کنیم ملاحظه می‌کنیم که اغلب آنان با وسیله‌ای به‌نام «Walkman» سرگرم هستند و تمامی حواسشان به صدای سیستم صوتی روی گوششان متمرکز است. این سیستم صوتی روی ذهن آنان تاثیر دارد و سیستم شنوایی آنان را نیز به‌تدریج در معرض آسیب قرار می‌دهد. گوش دادن به واکمن تا زمان رسیدن به محل کار (بیش از ۴۰ دقیقه در هر بار) و حداقل ۳ روز در هفته به‌تدریج باعث کسری شنوایی آنان می‌شود. این سندرم می‌تواند در تماشای تلویزیون نیز صادق باشد، به‌خصوص با ایجاد کانال‌های متعدد ماهواره‌ای و نیز کانال‌های خاصی نیز که فقط موسیقی به‌صورت کلیپ پخش می‌کنند و تقریباً در سراسر دنیا قابل دریافت هستند توسعه یافته است. از زمان به بازار آمدن تلویزیون‌های دارای سیستم کنترل از راه‌دور (Remot Control) که بیش از ۱۵ سال از آن نمی‌گذرد، مردم این شرایط را یافته‌اند که به‌طور مرتب کانال‌های تلویزیونی را عوض کنند یا به هنگام پخش آگهی‌های بازرگانی از یک کانال به کانال‌های دیگر بروند و از روی برنامه‌ها و کانال‌ها بپرند. همین امر موجب تلف شدن زمان بیننده می‌شود. به‌طور مثال فرد بدون در نظر داشتن برنامه خاصی، کانال‌ها را عوض می‌کند تا برنامه مورد نظر خود را بیابد. در کنار آن باید برنامه‌های بازی‌های کامپیوتری، فیلم‌های مختلف، ویدئوگیم و . . . را نیز در نظر داشت. تمامی این وسیله‌ها سبب می‌شوند که فرد ساکت باشد و سکوت به‌تدریج جایگزین صحبت و مکالمه می‌شود. زوج‌های جوان بیشترین وقت خود را صرف کار می‌کنند بنابراین زمان اندکی دارند تا با همدیگر صحبت کنند. (چنانچه زمان کارشان همزمان باشد) خانواده‌ها سعی دارند تا طی شبانه‌روز، موقعیت‌هایی را ایجاد کنند تا بشود با افراد خانواده رودررو شده و پیرامون مسائل مختلف صحبت کنند و این موقعیت معمولاً می‌تواند بدون حضور وسیله‌ای همانند تلویزیون، تلفن، کامپیوتر، . . . و یا سایر ابزارهایی که موجب پرتی حواس می‌شود، فراهم شود. وعده یک ناهار در بیرون از خانه و در کنار اعضای خانواده بهترین زمان برای دیدار و صحبت اعضای خانواده است چرا که بهترین موقعیت است تا آنها با همدیگر صحبت کنند و موضوعات مشترک یا خصوصی‌شان را بیان کنند و با هم در میان بگذارند.

این خیلی مهم است که امروز بدانیم چگونه باید با ارتباطات و ابزارهای آن کنار بیاییم؟ آیا می‌شود تمام تاثیرات رسانه‌های جمعی را نادیده بگیریم و فقط دور هم بنشینیم و بگوییم و بخندیم؟ نادیده گرفتن همه ابزارهای ارتباطی ممکن است در کوتاه‌مدت احساس خوبی ایجاد کند و فرد بتواند زمان بیشتری برای ارتباطات سنتی داشته باشد اما بی‌خبری از همدیگر و از اوضاع و احوال بیرون از خانواده خود دردسرساز است. تصور چنین چیزی نیز بسیار دشوار است. برای کاهش این گرفتاری‌ها، کافی است فقط زمان اندکی را برای گوش دادن، فکر کردن و صحبت کردن اختصاص دهیم تا بتوانیم تصورات خود را با دیگران در میان بگذاریم و آنان را سهیم کنیم. در پایان باید اظهار شود که مردم جهان امیدوارند تا از وضعیتی که در سایه تکنولوژی‌های پیچیده ارتباطی به‌وجود آمده است، رهایی یابند و به روش‌های صمیمانه ارتباطات سنتی بسنده کنند و به دورانی که توأم با توجه، ملاطفت، تفکر و اثرپذیری و اثرگذاری خصوصاً در ارتباطات شخص و میان فردی و اجتماعی داشته‌اند، برگردند. چرا که در ارتباطات شخص، فقط حرکات چهره و بدن و لحن صدا و شیوه بیان کلام حدود ۷۵ درصد در انتقال پیام اثر دارند و در ارتباطات فرد به فرد پیام‌ها زمانی عمیقاً درک می‌شوند که کلام توأم با عوامل ذکر شده بیان شود. آیا در انتقال پیام‌ها از وسیله‌ای همانند رادیو یا بلندگو، شنونده می‌تواند عمیقاً احساس و حالت و . . . گوینده را دریابد؟

ارتباطات زمانی می‌تواند شکوفا باشد که پیام‌دهنده در پشت صفحات کاغذ، تلفن، سایت، رادیو و . . . پنهان نباشد.

گفت‌وگوی نیوزویک با مدیر جدید شبکه الجزیره

الجزیره اولین تمرین عملی دموکراسی در منطقه

ترجمه: امین خرمی

الجزیره به CNN و BBC چشم دوخته است. این شبکه تلویزیونی عربی که ۱۰ سال پیش در دوحه قطر تاسیس شد، قصد دارد کانال انگلیسی زبان خود را با نام Al-Jazeera International تا اواخر ماه مه سال جاری میلادی راه‌اندازی کند. این کانال در ۲۴ ساعت شبانه روز و هفت روز هفته برنامه پخش خواهد کرد. روزنامه‌نگاران بزرگی همچون «دیوید فراست» از BBC و «دیوید ماراش» گزارشگر برنامه «Nightline» به الجزیره پیوسته‌اند. دفاتر منطقه‌ای نیز به زودی در کوالالامپور، لندن و واشینگتن راه‌اندازی خواهد شد. رهبری این حرکت را «وادا خنفر» بر عهده دارد که در اواخر ماه مارس به عنوان مدیر کل شبکه منصوب شده است. خنفر ۳۸ساله، متولد فلسطین است و تحصیلات خود را در اردن گذرانده است. او در مصاحبه‌ای با خبرنگار مجله Newsweek در مورد اعتبار شبکه الجزیره و آینده آن توضیح می‌دهد.

■■■

■ دلیل راه‌اندازی کانال انگلیسی زبان در شبکه الجزیره چیست؟

الجزیره یک شبکه عربی و منطقه‌ای است. در مدت ۱۰ سال فعالیت شبکه، «الجزیره» به نامی قابل اعتماد در بین شبکه‌های خبری دنیا تبدیل شده است. اکنون چشم‌انداز ما به خارج از منطقه خاورمیانه گسترش پیدا کرده است. این کانال جدید تنها یک کانال خبری انگلیسی زبان و مرکز اصلی آن خاورمیانه خواهد بود و ۲۴ ساعته برنامه خواهد داشت.

■ این حرکت بسیاری از روزنامه‌نگاران غربی را به سمت خود جذب کرده است.

این افراد سوابقی بسیار عالی دارند. آنها سال‌ها در رسانه‌های مختلف مشغول به کار بوده‌اند. تجربه کاری آنها به تولید برنامه‌های بسیار عالی در الجزیره منجر خواهد شد. تاکنون محدودیت زبان عربی مانع شده است که بسیاری از مردم دنیا از برنامه‌های شبکه الجزیره استفاده کنند؛ اما اکنون، با حضور بهترین روزنامه‌نگاران انگلیسی زبان، درک جهانی از آنچه ما می‌گوییم افزایش خواهد یافت.

■ در حال حاضر چه کسانی بیننده برنامه‌های شما هستند؟

آمار نشان می‌دهد که بیشتر اعراب، الجزیره را قابل اعتمادترین منبع خبری می‌دانند. از سویی، مردم عادی جامعه بیننده برنامه‌های ما هستند، از سوی دیگر نخبگان و دولتمردان نیز از ما به عنوان یک منبع مهم خبری یاد می‌کنند. آنها نسبت به پوشش خبری ما اهمیت می‌دهند. الجزیره دورنمای سیاسی خاورمیانه را تغییر داده است. در حال حاضر مردم می‌توانند به صورت مستقیم نظرات مخالف را دریافت کنند. الجزیره زمینه را برای تمامی اقشار اعم از متفکرین، روشنفکران و منتقدین فراهم کرده است تا نظرات خود را بیان نمایند. می‌توان ادعا کرد الجزیره اولین تمرین عملی دموکراسی در منطقه است. اکنون دنیای عرب در حال تغییر است؛ عناوینی مانند اصلاحات، دموکراسی و آزادی بیان مقوله‌هایی هستند که در حال رخنه کردن به این دوره گذار هستند.

■ با این حال شما هنوز بهترین تریبون را برای اسامه بن لادن فراهم می‌کنید.

هدف ما فراهم کردن زمینه هم برای ارائه دیدگاه‌ها و هم برای انعکاس نظرات مخالف این دیدگاه‌ها است. تا سال ۲۰۰۱ رسانه‌ها و دولت‌های غربی از الجزیره به عنوان بزرگترین اهرم برای برقراری آزادی در منطقه یاد می‌کردند، اما زمانی که ما اهداف خود را در جنگ‌های افغانستان و عراق نیز دنبال کردیم، آمریکا مخالفت کرد. ما اخبار را انعکاس می‌دهیم، پس هر زمان که یک سوژه با ارزش وجود داشته باشد، آن را به تصویر می‌کشیم، حال می‌خواهد این سوژه بن لادن باشد، یا «ایمن الظواهری» یا القاعده در عراق. همه اینها جزیی از یک زنجیره خبری هستند و ما هم یک شبکه خبری. من نمی‌توانم اخبار تند را به دلایل سیاسی سانسور کنم. با این حال ما یک ابزار تبلیغاتی برای هیچ فرد یا گروهی نیستیم. جورج بوش و دونالد رامسفلد از ما انتقاد می‌کنند؛ ما تاکنون بیش از ۵۰۰۰ ساعت از سخنرانی‌های بوش را به اشکال مختلف پخش کرده‌ایم، و این در حالی است که کمتر از ۵ ساعت از برنامه‌ها را به صحبت‌های بن لادن اختصاص داده‌ایم، بنابراین ما به هیچ وجه ارگان بن لادن نیستیم.

■ حکومت عراق الجزیره را به دامن زدن به درگیری‌ها متهم کرد و سپس از این کشور اخراج شدید. آیا علاقه‌مندید دوباره به عراق بازگردید؟

بدون شک. عراق برای ما یک سوژه خبرساز و بزرگ است که در حال حاضر آن را از طریق گزارش‌های خبری از دفتر دوحه پوشش می‌دهیم. حضور ما در عراق به ما امکان پوشش بهتر می‌دهد؛ زیرا در آن صورت بسیار نزدیک به صحنه وقایع هستیم. اتهاماتی به ما وارد شد و اکنون یک سال و نیم است که از ادامه فعالیت ما در عراق جلوگیری شده است. الجزیره پشت هیچ قضیه سیاسی در عراق نیست. این محدودیت‌ها هم به هیچ وجه اهمیت ندارد، زیرا الجزیره به بهترین نحو اخبار عراق را منعکس می‌کند. به هر حال، ما از حکومت عراق می‌خواهیم که دفاتر ما را بازگشایی کند و به گزارشگران ما، که بیشتر عراقی هم هستند، اجازه بازگشت دهد تا با وقایع روزمره این کشور از نزدیک در ارتباط باشند. ما با تعداد زیادی از مقامات عراقی تماس برقرار کرده‌ایم و وعده‌های زیادی هم مبنی بر بازگشایی دفاترمان داده شده است، اما هیچ کدام هنوز محقق نشده است. الجزیره به هیچ وجه با آشوب‌طلبان همراهی نمی‌کند؛ ما مدافع و مخالف هیچ کس نیستیم.

■ با این همه پوشش وقایع عراق یک نوع مبارزه سخت تلقی می‌شود.

در سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴ بیش از ۲۰ نفر از همکارانمان توسط نیروهای آمریکایی بازداشت شدند، عده‌ای برای چند ساعت و عده‌ای دیگر برای مدتی بیش از ۳۰ روز، حتی عده‌ای از آنها توسط نیروهای آمریکایی شکنجه شده بودند؛ عده‌ای نیز در «ابوغریب» نگهداری می‌شدند. یکی از همکارانمان در حالی که مشغول فیلمبرداری در شهر نجف بود کشته شد و یکی دیگر نیز یک روز پیش از سقوط بغداد. نیروهای آمریکایی دفاتر ما را بمباران کردند و حالا هم «اتور بهجت»[که توسط شورشیان در ۲۲ فوریه کشته شد]. . . من خودم او را آن زمانی که مسئول دفتر الجزیره در عراق بودم استخدام کرده بودم.

■ شما موفقیت الجزیره را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

هدف اصلی ما رها کردن رسانه‌های عرب از چنگ حکومت‌های سلطه‌گر در این منطقه از جهان بود. همچنین ما قصد داشتیم به مخاطبان حق انتخاب، آگاهی و تصمیم‌گیری بدون دخالت اقتدارطلبان بدهیم. قبل از سال ۱۹۹۶ در این نقطه از جهان هیچ کس روزنامه‌نگاران را جدی نمی‌گرفت. همه می‌دانستند که کار رسانه‌ای در اینجا فقط تبلیغات است؛ فقط آنچه که سازمان‌های اطلاعاتی و حکومت‌ها می‌خواستند. ما آغازگر کار رسانه‌ای آزاد بوده‌ایم، به نحوی که اکنون شبکه‌های دیگر به دنبال ما در حال حرکت هستند.

خبرها

قتل دو خبرنگار در عراق

جام‌جم آن‌لاین: اجساد دو خبرنگار عراقی که به گفته شاهدان عینی مردانی که لباس پلیس به تن داشتند روز یکشنبه با متوقف‌کردن خودرو، آنان را با خود برده بودند، دیروز نزدیک بغداد پیدا شد. به گزارش گاردین اجساد لیث الدولیمی و معزز احمد خبرنگاران تلویزیون النهرین در کنار جاده‌ای در شهر زادگاه آنان یعنی مدائن در ۲۰ کیلومتری جنوب شرقی بغداد پیدا شد. براساس آمار کمیته حمایت از روزنامه‌نگاران به این ترتیب از زمان حمله آمریکا به عراق حداقل ۷۰ روزنامه‌نگار در عراق کشته شده‌اند که نزدیک به سه‌چهارم آنان عراقی بوده‌اند.

می شدیاق جایزه آزادی بیان را دریافت کرد

جام‌جم آن‌لاین: می شدیاق خبرنگار لبنانی که در حادثه ترور دست و پایش را از دست داد، روز چهارشنبه جایزه سالیانه آزادی بیان سازمان ملل را دریافت کرد. به نوشته پایگاه اینترنتی الف یاء دولت لبنان این گوینده تلویزیون را برای دریافت جایزه بین‌المللی آزادی بیان و مطبوعات گیرمو کانو نامزد کرده بود. سازمان یونسکو اعلام کرد شدیاق جدا از تخصص خود به دلیل شیوه زندگی‌اش در کشوری که در وضعیت جنگی به‌سر می‌برد، برای دریافت این جایزه انتخاب شد. کوشیرو ماتسورا دبیرکل یونسکو در این مراسم گفت: سال ۲۰۰۵ سال سختی برای خبرنگاران و اهالی مطبوعات بود. وی افزود: به گفته اتحادیه بین‌المللی روزنامه‌نگاران ۱۵۰ خبرنگار هنگام انجام ماموریت کشته و ۵۰۰ نفر دیگر بازداشت شدند. می شدیاق ۲۵ سپتامبر ۲۰۰۵ هدف ترور نافرجامی قرار گرفت.

افزایش سود گروه تایم وارنر

جام‌جم آن‌لاین: گروه آمریکایی تایم وارنر نخستین گروه رسانه‌ای جهان اعلام کرد در ۳ ماهه نخست سال ۲۰۰۶ به لطف رشد قابل ملاحظه تلویزیون کابلی و اینترنت پرسرعت سود این شرکت افزایش یافته است. به گزارش خبرگزاری رویترز گروه تایم وارنر اعلام کرد سود گروه در ۳ ماهه نخست سال ۲۰۰۶ به سطح ۱/۵ میلیارد دلار رسید که نسبت به سود ۳ ماهه نخست سال ۲۰۰۵ که رقم ۹۱۵ میلیون دلار بود، افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. در ۳ ماهه نخست سال جاری به هر سهم گروه تایم وارنر ۲۶ سنت سود تعلق گرفت درحالی که سود هر سهم گروه در ۳ ماهه نخست سال گذشته ۱۷ سنت بود.

هرالد تریبیون روزنامه‌ای برای رهبران افکار عمومی

زهرا بزرگ‌زاده شهدادی

اینترنشنال هرالد تریبیون (International Herald Tribiune) روزنامه‌ای بین‌المللی و انگلیسی زبان است که در کشور فرانسه به چاپ می‌رسد. مالکیت این روزنامه در دست شرکت نیویورک‌تایمز است، این شرکت با استفاده از سایر روزنامه‌نگاران و موسسات خبری خود روزنامه هرالد تریبیون را با اخبار و مقالات گوناگون تغذیه می‌کند. اینترنشنال هرالد تریبیون از نظر موضع‌گیری سیاسی، تمرکزگرا بوده و سردبیری آن را در حال حاضر میشل اوریسکس (Michael Oreskes) بر عهده دارد. این روزنامه در قطع بزرگ منتشر می‌شود و دفتر مرکزی آن در نویلی سورسن در حومه شهر پاریس قرار دارد.

اینترنشنال هرالد تریبیون (IHT) روزنامه‌ای بین‌المللی برای رهبران افکار عمومی و افراد تصمیم‌گیرنده در سطح جهان به شمار می‌آید. در عصر انفجار اطلاعات، هم کسانی که در مقام تصمیم‌گیری قرار دارند و هم کسانی که تصمیم‌گیری‌ها را در سطح جهانی دنبال می‌کنند به هرالدتریبیون به عنوان کامل‌ترین، معتبرترین و در عین حال موجزترین روزنامه در جهان می‌نگرند. رهبران بخش‌های تجاری و دولتی به این روزنامه مراجعه می‌کنند تا بدانند رویدادهای مهم جهانی به چه نحوی بر روی زندگی، انتخاب‌های سیاسی، سرمایه‌گذاری‌ها و خانواده‌هایشان تاثیر می‌گذارد.

■ تاریخچه

اینترنشنال هرالد تریبیون در ۴ اکتبر ۱۸۸۷ به وسیله جیمز گوردون بنت (James Gordon Bennett)، مالک شرکت نیویورک هرالد تاسیس شد.

در سال ۱۹۲۸ هرالد تریبیون اولین روزنامه‌ای بود که صبح هر روز به‌وسیله هواپیما از پاریس تا لندن توزیع می‌شد. انتشار این روزنامه بین سال‌های ۱۹۴۰ تا ۱۹۴۴ به دلیل اشغال پاریس به وسیله آلمان نازی متوقف شد. در سال ۱۹۶۶ شرکت واشینگتن پست در مالکیت هرالد تریبیون سهیم شد و در سال ۱۹۶۷ نیز شرکت نیویورک‌تایمز در مالکیت آن سهیم گردید و این روزنامه به نام اینترنشنال هرالد تریبیون معروف شد. در سال ۱۹۷۴ اینترنشنال هرالد تریبیون تصویر صفحات خود را به کشورهای دیگر ارسال و چاپخانه‌ای را در نزدیکی لندن در انگلستان افتتاح کرد. در سال ۱۹۷۷ نیز این روزنامه دومین چاپخانه خود را در زوریخ راه‌اندازی کرد. در سال ۱۹۸۰ تصاویر الکتریکی اینترنشنال هرالد تریبیون از طریق ماهواره از پاریس به هنگ‌کنگ ارسال شد و این روزنامه در آن‌سوی دیگر کره‌زمین نیز به طور همزمان قابل استفاده شد. در سال ۱۹۹۱ شرکت واشینگتن پست و شرکت نیویورک‌تایمز به‌طور مساوی تنها سهامداران این روزنامه شدند. در ۳۰ دسامبر ۲۰۰۲ شرکت نیویورک‌تایمز، ۵۰ درصد سهام شرکت واشینگتن پست را خریداری کرد و با این اقدام به ۳۵ سال شراکت میان نیویورک‌تایمز و رقیب داخلی‌اش واشینگتن پست پایان داد. واشینگتن پست هنگامی که نیویورک‌تایمز این شرکت را تهدید به خارج شدن از شراکت و راه‌اندازی یک روزنامه رقیب کرد، مجبور به فروش سهم خود شد. در نتیجه واشینگتن پست وارد انتشار مقالات منتخب در نسخه اروپایی وال‌استریت ژورنال و همکاری با این روزنامه شد. در حال حاضر مالکیت این روزنامه به‌طور کامل دردست شرکت نیویورک‌تایمز است.

■ توزیع

این روزنامه پرنفوذ، در ۳۱ نقطه جهان چاپ شده و در بیش از ۱۸۰ کشور به فروش می‌رسد. تیراژ این روزنامه در سال ۲۰۰۴ بالغ بر ۲۴۰۵۰۰ نسخه بود. پیش از آن تیراژ این روزنامه ۲۶۹ هزار نسخه بود که از سال ۲۰۰۲ با افزایش حدود ۳۳۵ کارمند، به این میزان افزایش پیدا کرده است.

■ محتوی

این نشریه پوشش‌های خبری خود را بسیار محتاطانه گزینش کرده و به خوانندگان عرضه می‌کند. صفحات عقاید (Pinion Paes) در این روزنامه حکم یک تریبون بین‌المللی برای مجادلات بحث برانگیز در مورد مسائل مربوط به رهبران دولتی و بخش تجاری را دارد. اینترنشنال هرالد تریبیون خود را مورد اعتماد و امین خوانندگان می‌داند چرا که اعتقاد دارد مستقل از هرگونه منافع تجاری و سیاسی فعالیت می‌کند. مطالب این روزنامه مجموعه‌ای است از اخبار، تحلیل، مطالب اجتماعی و تکنولوژیکی، اقتصادی، سیاسی، تجاری، فرهنگی و ورزشی.

■ همکاری‌های انتشاراتی

اینترنشنال هرالد تریبیون به منظور همکاری با موسسات یا ناشران دیرپای روزنامه، شرکت‌های تولید و تحریریه مشترک تاسیس کرده تا بدین وسیله بخش‌های محلی که شامل مسائل داخلی هر منطقه است را به زبان انگلیسی منتشر کند. در نتیجه این نوع همکاری انتشاراتی، همه کشورهای همکاری‌کننده از فرصت‌های تبلیغاتی و فضایی عالی برای چاپ آگهی‌های محلی در این روزنامه بهره‌مند می‌شوند. تیراژ این روزنامه‌های جدید، همراه با جاذبه آشکار تحریریه‌ای و توزیع بهتر، در سطح محلی به رشد قابل توجهی دست یافته است و این در حالی است که از کیفیت کلی خوانندگان همیشگی روزنامه کاسته نشده است. برای مثال در کشور یونان ۷۲ درصد از مشتریان این روزنامه را تبعه همان کشور تشکیل داده‌اند. همکاران انتشاراتی اینترنشنال هرالدتریبیون در کشورهای مختلف که با این روزنامه دارای ارتباط و تبادل اطلاعات هستند، عبارتند از: دیلی استارلبنان، لوموند فرانسه، آساهی شیمبون ژاپن، فرانکفورت آلگماینه زایتونگ آلمان، ال‌پائیس اسپانیا، لارپوبلیکا ایتالیا و دیلی تلگراف انگلستان.